

En utskrift från Dagens Nyheters nätupplaga, DN.se, 2015-02-18 15:54:37

Artikelns ursprungsadress: <http://www.dn.se/kultur-noje/scenrecensioner/american-idiot-pa-malmooperan/>

”American idiot” på Malmöoperan

Publicerad 2015-02-17 10:46

Foto: Malin Arnesson Bruno Mitsogiannis och bandet i ”American idiot”.

Green Day-musikalen ”American idiot” är inte så dum som man kan tro. Det handlar om ungdomars jakt på identitet och sångarna övertygar och ensemblen är stabil, skriver Johanna Paulsson.

På Green Days officiella musiksajt beskrivs den som en ”banbrytande” Broadwaymusikal. Men så värst mycket nytt är det väl inte över själva koncept i ”American idiot”: ungdomar på jakt efter identitet i en förljugen vuxenvärld. I 50-talets ”West side story” sker det med gängmotsättningar som katalysator och i 60-talets ”Hair” med Vietnamkriget som fond.

I ”American idiot”, som hade urpremiär i Berkeley 2009, är det i stället det tidiga 90-talets strider i Mellanöstern som kastar en skugga över förortstristessen. Låtnamn som ”Jesus of suburbia” och ”Boulevard of broken dreams” kunde nästan vara hämtade ur Andrew Lloyd Webbers arsenal. Men musiken – den som också har huvudrollen här – är förstås de mainstreampunkiga låtarna på Green Days comebackplatta från 2004. En rockoperamässig skiva, sprungen ur 11 september-paranoians misstänksamhet mot makten och medierna, som dramatiserades på initiativ av regissören Michael Mayer. Man anar att musikalgenren står inför ett smått desperat förnyingsförsök och generationsskifte; 70-talisterna har fångats med 80-talsnostalgi och 80-talisterna ska lockas med 90-talsdito.

Utifrån den logiken blir det i alla fall begripligt att Malmöoperan satsar på en punkmusikal där tematiken är tung, men själva handlingen tämligen tunn. ”American idiot” tänjer samtidigt på konsertsituationen lika mycket som på

MUSIKAL

”American idiot”

Musik: Green Day **Sångtexter:** Billie Joe Armstrong

Manus: Armstrong, Michael Mayer.
Musikaliska arrangemang, orkestrering: Tom Kitt. **Övers.** Erik Fägerborn. **Regi:** Philip Zandén. **Videoscenografi:** Thomas Romlöf. **Koreografi:** Ambra Succi.
Musikaliskt ansvarig kapellmästare: Christopher Dominique. **Med:** Bruno Mitsogiannis, Sonny Enell, Daniel Broman, Frida Modén Treichl, Nina Knutsson m fl.
Scen: Malmö opera.

musikalkonventionen. I grunden handlar det om att förlita sig på sångernas förmåga att bära en berättelse och i vår anglofierade del av världen känns skiftet mellan svensk dialog och engelska sångtexter också helt naturligt. Soundet har visserligen drygats ut med stråkar och typiska ensemblenummer. Men energin har bevarats och stommen utgörs av ett kompetent rockband (Christine Owman, Josephine Forsman, Mikael Gökinan, Sylvester Schlegel) som placerats mitt på scen.

Helle Carlssons rebellmodeklösigaste kostymdesign, ett par soptunnor från den amerikanska småstadsdrömmens bakgård och led-skärmarnas videoscenografi (Sutoda/Thomas Romlöv) med skyskrapor, stjärnbanor och stroboskopljus räcker för att sätta stämningen. Storyn kretsar kring de tre vännerna Johnny (Bruno Mitsogiannis), Will (Sonny Enell) och Tunny (Daniel Broman) som försöker komma på vad de ska göra av tillvaron. Will har gjort Heather (Nina Knutsson) på smällen, Tunny tar värning i armén men återvänder som krigsinvalid och Johnny uppfinnar rockstjärnepersonan St Jimmy (Zandro Santiago) som sjunker ner i drogmissbruk. Valet står mellan kärlek och uppror eller självdestruktivitet.

Philip Zandéns regi undviker att fjanta till det och gör sitt bästa för att balansera upp pojkrumsperspektivet med en iscensättning som tar fasta på riot grrrl-potentialen hos de problematiskt perifera kvinnogestalterna. Inte minst hos Johnnys flickvän Whatsername (Frida Modén Treichl) och Heathers skönt vokaldribblande väninna Aurie (Sara Lehmann). Historien handlar ju om killar som sumpar chanserna, men också om tjejer som inte finner sig i situationen och som aktivt väljer att gå. Med övertygande sångare och en stabil ensemble blir den första europeiska uppsättningen av ”American idiot” en förbannat imponerande och stark show.

Johanna Paulsson
musik@dn.se

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt.